

Vec C-73/24 [Keladis II ⁱ]

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

30. január 2024

Vnútroštátny súd:

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

30. november 2023

Žalobkyňa:

WI

Žalovaný:

Anexartiti Archi Dimosion Esodon

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

Predmet konania vo veci samej

Žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáha zrušenia platobných výmerov, ktorými bola uznaná za spoluzodpovednú za trestné činy pašovania, bolo jej za tieto trestné činy uložené zvýšené clo, bola jej spoločne a nerozdielne uložená povinnosť zaplatiť celú sumu uvedeného zvýšeného cla a spoločne a nerozdielne s ostatnými spoluzodpovednými stranami jej bola účtovaná suma nezaplatenej DPH (daň z pridanej hodnoty) z každého dovozného vyhlásenia.

Predmet a právny základ prejudiciálnej otázky

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Clo – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Colná hodnota – Deklarácia colnej hodnoty nižšej, ako je skutočná hodnota – Základ DPH – Trhová hodnota – Určovanie – Spôsob určenia trhovej hodnoty

Prejudiciálne otázky

1. Ak existujú dôvodné pochybnosti o tom, či colne deklarovaná hodnota dovážaného tovaru je skutočnou trhovou hodnotou tovaru, ale po následnom overení nie je možné určiť trhovú hodnotu na základe metód uvedených v článku 30 ods. 2 písm. a) a b) (prevodná hodnota rovnakých a podobných výrobkov) nariadenia č. 2913/92, a článku 74 ods. 2 nariadenia č. 952/2013, keďže na jednej strane tovar unikol zaisteniu, a preto nie je možné vykonať jeho fyzickú kontrolu, a na druhej strane je opis tovaru v sprievodných dokladoch k dovoznému vyhláseniu všeobecný a nepresný, je v súlade s ustanoveniami článku 30 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 2913/92, a článku 74 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 952/2013 správna prax, podľa ktorej sa ako základ na určenie trhovej hodnoty používajú takzvané „vstupné ceny“, vymedzené v programe automatizovaného monitorovania (AMT) systému Únie pre boj proti podvodom (AFIS) a stanovené pomocou štatistických metód, pričom sa uplatňuje „deduktívna metóda“ stanovená v týchto ustanoveniach?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: je prípustné použiť „vstupné ceny“ uvedené vyššie použitím niektorej z iných metód opísaných v článkoch 30 a 31 nariadenia č. 2913/92 a článkom 74 ods. 1 až 3 nariadenia č. 952/2013? A to najmä vzhľadom na primeranú flexibilitu, ktorou sa musí vyznačovať uplatňovanie „rezervnej metódy“ podľa článku 31 nariadenia č. 2913/92 a článku 74 ods. 3 nariadenia č. 952/2013, na jednej strane, a na výslovný zákaz určovania colnej hodnoty na základe minimálnych colných hodnôt ustanovený rovnakou „rezervnou metódou“ [článok 31 ods. 2 písm. f) Colného kódexu Spoločenstva, a článok 144 ods. 2 písm. f) nariadenia 2015/2447] na strane druhej?

3. V prípade záporných odpovedí na obe predchádzajúce otázky: umožňuje právo EÚ, aby sa nezaplatená DPH neúčtovala dovozcovi, o ktorom sa následne zistí, že (systematicky) dováža tovar za nižšie ceny, ako sú ceny určené ako minimálne komerčne platné ceny, ak colné orgány nie sú schopné pri následnej kontrole určiť colnú hodnotu dovážaného tovaru jednou z metód opísaných v článkoch 30 a 31 nariadenia č. 2913/92 a v článku 74 ods. 1 až 3 nariadenia č. 952/2013, alebo je v tomto prípade, ako krajná možnosť, povolené pripísať ho na základe pravdepodobných štatisticky určených minimálnych cien, ako už bolo zo strany Komisie pripustené v prípade pripísania straty vlastných zdrojov do členského štátu, ktorý nevykonal príslušné colné kontroly (pozri rozsudok Súdneho dvora EÚ z 8. marca 2022, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-213/19, EU:C:2022:167)?

4. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu druhú alebo tretiu otázku: musia štatisticky určené minimálne ceny predstavovať dovoz, ktorý sa uskutočnil v rovnakom období ako kontrolovaný dovoz alebo v blízkych obdobiach, a ak áno, aký je maximálny prípustný časový interval medzi dovozmi použitými na získanie štatistického výsledku a kontrolovanými dovozmi [napríklad by sa analogicky mohlo uplatniť deväťdesiat dní ustanovených v článku 152 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2454/93 a článku 142 ods. 2 nariadenia 2015/2447]?

5. V prípade kladnej odpovede aspoň na jednu z prvých troch otázok v súvislosti s použitím „vstupných cien“ na určenie trhových hodnôt dovážaného tovaru: ak sa počas dovozu uplatní postup uvedený v článku 81 nariadenia č. 2913/92 a článku 177 nariadenia č. 952/2013 na zjednodušenie postupu pri vyplňaní colných vyhlásení zoskupením kódov TARIC tovaru, je v súlade so zásadou zákazu určovania svojvoľných alebo fiktívnych colných hodnôt správna prax, podľa ktorej sa colná hodnota všetkého tovaru dovážaného na základe každého dovozného vyhlásenia vypočítava na základe „vstupnej ceny“ určenej pre konkrétny výrobok, ktorého kód TARIC je uvedený v dovoznom vyhlásení, keďže colný orgán sa musí považovať za viazaný podľa článku 222 ods. 2 písm. b) nariadenia 2015/2447, zoskupením uskutočneným dovozcom, alebo naopak, hodnota každého výrobku sa musí určiť na základe jeho položky colného sadzovníka, aj keď kód nie je uvedený v dovoznom vyhlásení, aby sa predišlo riziku ukladania svojvoľných ciel?

Uvedené ustanovenia práva Únie a judikatúra Súdneho dvora

Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307): článok 29 ods. 1, články 30, 31, 78, 81 (ďalej len „CKS“)

Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 253, 1993, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3): článok 142 ods. 1, článok 150 ods. 1, článok 151 ods. 1, články 152, 181a a príloha č. 23

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1): článok 48, článok 70 ods. 1, článok 74, článok 177 ods. 1 (ďalej len „CKÚ“)

Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2015/2447 z 24. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 343, 2015, s. 558): článok 1 ods. 2, článok 128 ods. 1, článok 140, článok 141 ods. 1, články 142, 144 a článok 222

Rozsudky Súdneho dvora z 28. februára 2008, Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128); z 12. decembra 2013, Christodoulou a i. (C-116/12, EU:C:2013:825); zo 16. júna 2016, EURO 2004. Hungary Kft. (C-291/15, EU:C:2016:455); z 9. novembra 2017, LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839); z 20. júna 2019, Oribalt Rīga (C-1/18, EU:C:2019:519); z 22. apríla 2021, Lifosa (C-75/20, EU:C:2021:320); z 8. marca 2022, Komisia/Spojené kráľovstvo (Boj proti podvodom s podhodnotením) (C-213/19, EU:C:2022:167); z 9. júna 2022, Baltic Master (C-599/20, EU:C:2022:457); a z 9. júna 2022, FAWKES (C-187/21, EU:C:2022:458)

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

Nomos 2960/2001, Ethnikos teloneiakos kodikas (FEK A'265/22.11.2001) [zákon č. 2960/2001 o Národnom colnom kódexe (Helénsky úradný vestník A'265/22.11.2001)]:

článok 28 ods. 1 až 3, článok 29 ods. 1 a 2, články 31 a 142

Článok 150: „1. Zvýšené clo vo výške, ktorá sa môže pohybovať od trojnásobku do päťnásobku ciel uplatniteľných na predmet porušenia, pre všetkých spoluzodpovedných, sa ukladá v súlade s ustanoveniami článkov 152, 155 a nasl. tohto kódexu každej osobe jednotlivito a navzájom spoločne v prípadoch osôb, ktoré sa akýmkoľvek spôsobom podieľajú na porušovaní colných predpisov podľa článku 142 ods. 2 tohto kódexu a v závislosti od miery účasti každej z nich, bez ohľadu na to, či sa proti nim vedie trestné stíhanie. Na tento účel sa clo vypočítava v súlade s ustanoveniami Colného kódexu Spoločenstva a príslušnými vnútroštátnymi ustanoveniami upravujúcimi vznik colného dlhu. V prípade... podhodnotenia je základom dane pre uvedené zvýšené clo rozdiel medzi clami vyplývajúcimi z hodnoty získanej v čase preclenia a aktuálnej trhovej hodnoty. V prípade, že trojnásobok ciel a iných daní zodpovedajúcich pašovanému tovaru je nižší ako tisícpäťsto eur (1 500,00), sankcia sa stanovuje vo výške tejto sumy v prípade výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani a vo výške polovice tejto sumy v prípade ostatných výrobkov... Clá, dane a iné poplatky, ktoré neboli zaplatené napriek zákonne vzniknutému colnému dlhu, môžu byť účtované samostatne prostredníctvom odôvodneného platobného výmeru. ...“

Článok 155

Krátky opis skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Dovožca odevných výrobkov založil v roku 2014 samostatnú spoločnosť na veľkoobchodný predaj odevov so sídlom v Solúne. Do konca roka 2016 spoločnosť predložila stovky dovozných vyhlásení na vykázanú hodnotu tovaru vo výške približne 6 000 000,00 eura. V roku 2016 bola spoločnosť podrobená auditu účtovnej závierky zo strany colného úradu po sťažnosti na vystavovanie nižších faktúr na dovážané výrobky.
- 2 Audit účtovnej závierky odhalil nezrovnalosti vo fungovaní spoločnosti a v ňou realizovaných dovozoch. Okrem iného vyšlo najavo, že údajný dovozca bol zamestnancom iného obchodníka s odevmi. Okrem toho tovar, ktorý bol podrobený fyzickej kontrole, bol kvantitatívne rovnaký ako tovar deklarovaný v každom dovoznom vyhlásení, ale líšil sa kvalitou, zložením, veľkosťou a dizajnom, ako aj svojou hodnotou, čo sa neodrážalo v dovozných faktúrach priložených k vyhláseniam, a vykazované hodnoty boli podľa audítorov zjavne nižšie ako skutočné hodnoty.
- 3 Colný úrad po kontrole dospel k záveru, že spoločnosť je len vo formálnom vlastníctve dovozcu, pričom skutočným prevádzkovateľom bol spomínaný obchodník s odevmi, ktorého bola žalobkyňa v prejednávanej veci zamestnankyňou. Podľa kontrolných orgánov fungoval pašerácky reťazec nasledovne: podnikatelia, ktorí mali záujem o dovoz oblečenia z Turecka, najskôr cestovali do tejto krajiny a kontaktovali dodávateľov, ktorí platili v hotovosti. V dohode bolo stanovené, že tovar nebude vyvážať priamo predávajúci, ale bude odovzdaný prepravnej spoločnosti, ktorá sa postará o prepravu do Grécka. Tovar bol zabalený takým spôsobom, že uvádzal grécke colné orgány do omylu, pokiaľ ide o jeho kvalitu a hodnotu. Na prečlenie tovaru bola vystavená faktúra od inej tureckej spoločnosti, nepresná z hľadiska hodnoty (podhodnotenie), ktorá zahŕňala všetok tovar a uvádzala spoločnosť ako kupujúceho. V predmetnej faktúre sa všeobecne uvádzal tovar a uvedené hodnoty boli oveľa nižšie ako tie, ktoré grécki podnikatelia skutočne zaplatili skutočným tureckým dodávateľom.
- 4 Po prečlení bol tovar prepravený inou prepravnou spoločnosťou skutočným kupujúcim do celého Grécka. Poplatok za prepravu z Turecka uhradili koneční príjemcovia v hotovosti a bez vystavenia daňovej faktúry, pričom aj DPH zodpovedajúca faktúre vystavenej spoločnosťou bola uhradená v hotovosti. Hodnoty uvedené na faktúrach za predaj na domácom trhu boli len o niečo vyššie ako hodnoty deklarované v čase dovozu, pričom množstvá uvedené na väčšine faktúr boli nepresné, keďže väčšina príjemcov nechcela, aby faktúry odrážali skutočne prijaté množstvá.
- 5 Celkovú sumu uniknutých daní a iných poplatkov za takmer celý dovoz spoločnosti vyčíslil príslušný colný úrad v Solúne na 6 211 300,19 eura. Pokiaľ ide najmä o účasť žalobkyne v spomínanom pašeráckom reťazci, v správe z kontroly sa uvádza, že bola evidovaná ako zamestnankyňa spoločnosti a že bola priamou spolupracovníčkou predajcu odevov, mala o jeho činnosti plné vedomosti

a prijímala a vykonávala svoje príkazy, pričom poprela, že by došlo k porušeniu alebo že by sa na porušení podieľala.

- 6 Následne boli žalovaným vydané platobné výmery napadnuté žalobkyňou, podľa ktorých boli za trestný čin pašovania zodpovední, na jednej strane, konečný príjemca tovaru podľa každého vyhlásenia a skutočný dovozca a, na druhej strane, žalobkyňa a ďalšie štyri osoby spojené s činnosťou spoločnosti vrátane dovozcu a obchodníka s odevmi. Usúdilo sa, že konali vo vzájomnej zhode s úmyslom zbaviť grécky štát možnosti výberu daňového zaťaženia za tovar dovážaný zo zahraničia, čím sa vyhli plateniu DPH splatnej za tovar prijatý od konečného príjemcu a získali zodpovedajúcu priamu ekonomickú výhodu.
- 7 Na základe toho, čo bolo uvedené, bola hodnota tovaru dovezeného s každým vyhlásením prehodnotená a bola vypočítaná suma nezaplatenej DPH, na dovozcu a na vyhlásenie, ktorej zaplataenie bolo uložené spoločne a nerozdielne všetkým spoluzodpovedným a zároveň boli uvalené zvýšené clá rovnajúce sa trojnásobku nezaplatenej DPH.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 8 Žalobkyňa popiera, že by došlo k podhodnoteniu predmetného tovaru. Žalobkyňa najmä tvrdí, že hodnota tovaru nebola legitímne určená pomocou „spravodlivých cien“ alebo „vstupných cien“, keďže tieto ako štatistické údaje týkajúce sa dovozných cien mohli slúžiť len ako základ na spochybnenie deklarovanej hodnoty a nie ako metóda určenia colnej hodnoty, keďže toto určenie sa mohlo uskutočniť len na základe metód stanovených v ustanoveniach CKÚ.
- 9 Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že cena bola v každom prípade nezákonne určená na základe kódu TARIC uvedeného v každom vyhlásení pri uplatňovaní postupu zjednodušenia, keďže tento kód uviedol dovozca na návrh colných úradníkov s cieľom urýchliť uvedenie nahláseného tovaru na trh a nezodpovedal skutočne dovezenému tovaru. Domnieva sa preto, že audítori urobili chybu, keď nevykonali fyzickú kontrolu predmetného tovaru, pričom sa spoliehali výlučne na uvedené kódy, aby dospeli ku kvalifikácii typu dovážaného tovaru.
- 10 Okrem toho žalobkyňa zdôrazňuje, že len v niektorých vyhláseniach sa požadovalo zoskupenie položiek colného sadzovníka, a preto v ostatných dokonca neexistoval vecný základ na určenie hodnoty pomocou jediného kódu TARIC. Okrem toho sa v mnohých prípadoch v čase dovozu tovaru uvedeného v napadnutých vyhláseniach vykonala fyzická kontrola bez toho, aby sa zistil akýkoľvek rozpor medzi povahou a kvalitou dovážaného tovaru a jeho deklarovanými cenami, pričom colní úradníci následne pristúpil k určeniu ich hodnoty nie na základe skutočne dovezeného tovaru, ale na základe iných výrobkov s iným kódom TARIC, a teda s vyššou „vstupnou cenou“.
- 11 Týmto spôsobom sa podľa žalobkyne nesprávne stanovila vysoká cena pre každý výrobok, čo malo za následok, že posúdenie podhodnotenia colným úradom

nebolo opodstatnené, pretože v tomto prípade sa dovozy týkali predávaných výrobkov za obzvlášť nízke ceny.

- 12 Žalovaný nesúhlasí s týmito tvrdeniami a tvrdí, že použitá metóda stanovenia hodnoty tovaru bola legitímna a vhodná. Najmä vo všetkých predmetných vyhláseniach bol údajný dovozca požiadaný, aby uplatnil zjednodušený postup „zoskupovania položiek“ podľa článku 177 CKÚ. Žiadostiam bolo vyhovené v plnom rozsahu, čo malo za následok, že tovar sa teraz považoval za jediný druh tovaru, tovar vyššej položky.
- 13 Následne, po zistení podhodnotenia tovaru audítorom, sa za základ pre výpočet na určenie nezaplateného cla brala položka colného sadzovníka deklarovaná vo vyhlásení v rámci zjednodušenia.
- 14 Predovšetkým, ako uvádza žalovaný, v napadnutých aktoch sa neuplatnili metódy určenia založené na prevodnej hodnote rovnakého a podobného tovaru [článok 30 ods. 2 písm. a) a b) CKS a článok 74 ods. 2 CKÚ], keďže by to nebolo možné vzhľadom na to, že tovar unikol zaisteniu a opis tovaru na faktúrach priložených k dovozným vyhláseniam bol všeobecný a nepresný.
- 15 Namiesto toho sa použila metóda uvedená v článku 30 ods. 2 písm. c) CKS („deduktívna metóda“) a najmä bola určená hodnota jednotkovej ceny zodpovedajúcej predaju dovezeného tovaru alebo rovnakého alebo podobného tovaru na colnom území Únie, ktorý predstavuje celkovo najväčšie množstvo uskutočnené s inými osobami ako predajcami v rámci Únie v čase dovozu príslušného tovaru alebo blízko neho.
- 16 Pri uplatňovaní tejto metódy colný úrad, ktorý má prístup k systému AMT (Automated Monitoring Tool) programu AFIS (program Únie na boj proti podvodom), zohľadnil „vstupné ceny“ stanovené vo výške 50 % spravodlivej ceny za kilogram tovaru a obsiahnuté v uvedenom systéme a v konečnom dôsledku určil colnú hodnotu na úrovni „vstupnej ceny“. Colný úrad sa najmä domnieval, že keďže tieto ceny (t. j. polovica priemerných spravodlivých cien dovážaných výrobkov na základe spracovania štatistických údajov dostupných Únii o dovoze na jej územie) boli určujúcim faktorom na stanovenie minimálnej hodnoty, pod ktorou by nebolo udržateľné uskutočniť akýkoľvek zákonný komerčný predaj predmetného tovaru, ak je cena uvedená na faktúre nižšia ako táto hranica, existuje predpoklad podhodnotenia tovaru.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 17 Podľa vnútroštátneho súdu v prípade, že colné orgány majú dôvodné pochybnosti o zhode medzi deklarovanou obchodnou hodnotou a skutočne zaplatenou cenou, a teda colnou hodnotou dovážaného tovaru, môžu deklarovanú hodnotu odmietnuť a určiť cenu založenú na jednej z metód opísaných v článku 30 CKS a článku 74 CKÚ. V prejednávanej veci sa vnútroštátny súd na základe predložených dôkazov domnieva, že tieto pochybnosti boli colným úradom vznesené dôvodne.

- 18 Následne však vyvstáva otázka, ako určiť colnú hodnotu tovaru s cieľom na jednej strane zistiť, či v každom jednotlivom prípade dovozu tovaru bolo skutočne zistené podhodnotenie, a na druhej strane pripísať nezaplatené dane (dovozná DPH) a súvisiace zvýšené clá.
- 19 Colný úrad použil „deduktívnu metódu“ a zohľadnil pri tom „vstupné ceny“. Štatistická metóda stanovenia správnych priemerných cien a minimálnych prijateľných cien však bola vyvinutá predovšetkým ako nástroj analýzy rizík, a nie ako metóda na určenie colnej hodnoty konkrétneho tovaru v rámci následnej kontroly v colnom konaní. Okrem toho sa vnútroštátny súd domnieva, že táto metóda určenia minimálnych dovozných cien ako čisto štatistická metóda môže viesť k určitému percentu nesprávne pozitívnych výsledkov bez toho, aby došlo k podhodnoteniu.
- 20 Na základe toho sa vnútroštátny súd domnieva, že „vstupné ceny“ stanovené systémom AMT nemožno použiť na účely následného určenia colnej hodnoty podľa „deduktívnej metódy“, najmä vzhľadom na skutočnosť, že zo znenia týchto ustanovení vyplýva, že musí byť určená jednotková predajná cena dovážaného tovaru alebo rovnakého alebo podobného tovaru. V dôsledku toho pri uplatňovaní tejto metódy vzniká aj problém nemožnosti fyzickej kontroly dovážaného tovaru s cieľom určiť, či je rovnaký alebo podobný, čo takisto znemožňuje použitie metód uvedených v článku 30 ods. 2 písm. b) a c) CKS a článku 74 ods. 2 písm. b) a c) CKÚ.
- 21 Podobne podľa vnútroštátneho súdu „vstupné ceny“ nemožno použiť v rámci žiadnej z iných metód určenia prevodnej hodnoty uvedených v článkoch 30 a 31 CKS a článku 74 CKÚ. Predovšetkým z týchto ustanovení vyplýva, že metóda vypočítanej hodnoty predpokladá znalosť presných charakteristík konkrétneho tovaru, pričom použitie takzvanej „rezervnej metódy“ výslovne zakazuje určiť colnú hodnotu na základe minimálnych colných hodnôt.
- 22 Ďalej z uvedených ustanovení CKS aj CKÚ jasne vyplýva, že colné orgány sa pri výpočte colnej hodnoty tovaru v rámci následných kontrol obmedzujú na uplatnenie metód výslovne opísaných v článkoch 30 a 31 CKS a článku 74 CKÚ. V dôsledku toho sa „vstupná cena“ nemôže použiť na následné účtovanie sumy, ktorej deklarovaná hodnota je nižšia ako uvedená „vstupná cena“, konkrétnemu dovozcovi.
- 23 Na základe týchto predpokladov by mali byť napadnuté akty zrušené, keďže výslovným súhlasom colného úradu bolo určenie colnej hodnoty dovážaného tovaru v konečnom dôsledku založené na „vstupných cenách“ zahrnutých do systému AMT.
- 24 Toto posúdenie vnútroštátneho súdu, ktoré sa zakladá na výklade príslušných ustanovení colného práva Únie, pri absencii judikatúry Súdneho dvora vo veciach s rovnakým základom, ako v prípade prejednávanej veci, však nie je bez pochybností. Táto výkladová hypotéza týkajúca sa nemožnosti použiť „vstupné

ceny“ má za následok najmä to, že dovozcomi nebude účtované nezaplatené clo, keď sa následne zistí, že dovážal (systematicky) tovar za ceny nižšie, ako sú ceny určené ako minimálne komerčne udržateľné ceny.

- 25 V tomto prípade totiž nemožnosť fyzickej kontroly všetkého tovaru vzhľadom na značný čas, ktorý uplynul, a jeho okamžité uvedenie na trh, znemožňuje vypočítať jeho skutočnú obchodnú hodnotu, a teda odôvodniť jeho podhodnotenie.
- 26 V dôsledku toho možno podporiť aj stanovisko (nasledované gréckym colným orgánom), že v prípade priradenia individuálnym dovozcom možno hodnotu dovážaného tovaru v konečnom dôsledku určiť na základe „vstupných cien“, ako sú určené štatisticky príslušnými inštitúciami Európskej únie.
- 27 Ak by však bolo prijaté toto výkladové riešenie, vnútroštátny súd sa domnieva, že z napadnutých aktov nie je jasné, aká presne bola „vstupná cena“ použitá pre každé vyhlásenie, ani to, či bola získaná zo štatistického spracovania dovozu predmetného tovaru, ktorý sa uskutočnil v rovnakom období alebo blízko neho. Požiadavka časovej súvislosti medzi jednotkovou cenou a dovozom konkrétneho tovaru vzniká výslovne s odkazom na uplatnenie metódy opísanej v článku 30 ods. 2 písm. b) a c) CKS a článku 74 ods. 2 písm. b) a c) CKÚ, a je stanovená na maximálne deväťdesiat dní, ale nie je výslovne uvedené, aký maximálny časový interval od dovozu tovaru môžu mať ceny, ktoré sú základom na štatistickú tvorbu „vstupných cien“, ak sa použije iný spôsob určenia colnej hodnoty.
- 28 Okrem toho zoskupovanie položiek, ktoré zaväzuje colný orgán aj dovozcu, aby v budúcnosti zaobchádzali s tovarom dovážaným na základe každého dovozného vyhlásenia ako s jednou položkou, je praxou, ktorá v súvislosti s následným overovaním na výpočet trhovej hodnoty môže viesť k stanoveniu fiktívnej hodnoty tovaru zoskupeného pod kódom TARIC. Nemožno totiž vylúčiť, že „vstupná cena“ zodpovedajúca tovaru kódu TARIC uvedenému v dovoznom vyhlásení je násobkom „vstupnej ceny“ iného tovaru dovážaného v rámci rovnakého dovozného vyhlásenia.
- 29 Týmto spôsobom môže v dôsledku postupu zjednodušenia vzniknúť nesprávny dojem, že niektorý tovar, pri ktorom je v dovoznom vyhlásení skutočne uvedená skutočná hodnota predaja, je podhodnotený. Rovnaký problém by takisto vznikol, ak by sa trhovú hodnotu dovážaného tovaru určila prostredníctvom zoskupenia položiek TARIC bez použitia „vstupných cien“, pričom by sa použila jedna z metód na určenie trhovej hodnoty ustanovená v článkoch 30 a 31 CKS a článku 74 CKÚ.
- 30 Preto podľa vnútroštátneho súdu v časti, v ktorej sa trhovú hodnotu tovaru uvedeného v napadnutých vyhláseniach neurčila na základe hodnoty samotného výrobku, ale na základe hodnoty výrobku zodpovedajúceho kódu TARIC uvedenému v dovoznom vyhlásení, sú napadnuté akty z tohto dôvodu takisto neplatné. Ako však colný úrad upozorňuje, podľa článku 222 ods. 2 písm. b) nariadenia 2015/2447 sa tovar, na ktorý sa vzťahuje žiadosť o zjednodušenie,

považuje za jeden tovar. Okrem toho Súdny dvor už rozhodol (rozsudok z 9. júna 2022, *Baltic Master*, C-599/20, EU:C:2022:457, body 52 až 54), že nemožno považovať za neprimerané, aby sa colné orgány rozhodli spoľahnúť na určenie trhovej hodnoty tovaru na základe informácií poskytnutých tým istým deklarantom, a to aj vtedy, ak je pri tom určená jednotná cena pre tovar, ktorý napriek tomu, že je zaradený do rovnakého kódu TARIC, nie je homogénny. Preto by bolo možné tvrdiť, že uvedená prax colných orgánov je skutočne založená na ustanoveniach colného práva Únie.

- 31 Z uvedeného vyplýva, že keďže predmetné dovozné vyhlásenia boli podané v období od apríla 2014 do decembra 2016, je potrebné vykladať jednak ustanovenia CKS a nariadenia č. 2454/93 a jednak príslušné ustanovenia CKÚ a nariadenia 2015/2447. Tento výklad nie je zrejmy ani nie je bez dôvodných pochybností, keďže Súdny dvor sa ešte nevyjadril k otázke, či je použitie minimálnych prijateľných cien alebo „vstupných cien“ dovolené na určenie hodnoty dovážaného tovaru, ani k otázke, či zoskupenie kódov TARIC zaväzuje colné orgány v rámci následnej kontroly.
- 32 Vzhľadom na uvedené skutočnosti a na skutočnosť, že na vnútroštátnom súde prebiehajú stovky podobných vecí, v ktorých vyvstáva rovnaká právna otázka, musia byť uvedené otázky postúpené Súdnemu dvoru na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ.